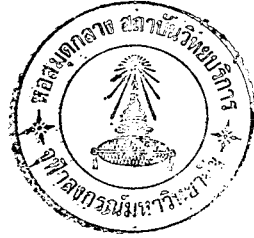

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ขณะนี้ทุกประเทศต่างก็กำลังพัฒนาบ้านเมืองของตนในด้านต่าง ๆ อยู่อย่างรีบเร่งกันทั้งสิ้น แม้แต่ประเทศที่เจริญแล้วก็ได้หยุดยั้งและยังได้พยายามคิดค้นคว้าวิทยาการด้านต่าง ๆ ให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นไปอีก ส่วนประเทศที่เริ่มพัฒนา ก็เร่งปรับปรุงหาทางช่วยให้ประชาชนของตนอยู่ดีกินดีขึ้น และให้มีฐานะเศรษฐกิจสูงขึ้น เพื่อจะใคร่รวมแรงรวมใจกันพัฒนาประเทศให้เจริญมั่นคงสืบไป แต่เมื่อพิจารณาให้รอบคอบแล้ว ทุกคนคงจะเห็นพ้องต้องกันว่า การที่ประชาชนจะมีมาตรฐานการครองชีพสูง และบ้านเมืองจะเจริญก้าวหน้ามากขึ้นอย่างรวดเร็วเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับการศึกษาของประชาชนในบ้านเมืองนั้นเป็นสำคัญ ประเทศชาติจะเจริญก้าวหน้าได้ก็ต้องมีประชาชนที่มีประสิทธิภาพเป็นปัจจัยสำคัญ การศึกษาเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการสร้างเสริมประชาชนให้มีประสิทธิภาพ เพราะว่าการศึกษามีสามารถอำนวยความสะดวกให้แก่บุคคลและสังคมตามที่ประเทศชาติต้องการได้ คือ¹

ก. ให้ความรู้พื้นฐานแก่บุคคล และฝึกให้มีความสามารถในอันที่จะรับการฝึกหัดอาชีพในระดับของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ หมายความว่า ทำให้รู้หนังสือ อ่านออก เขียนได้ และมีพื้นฐานความรู้พอที่จะไปฝึกฝนอาชีพตามความถนัดและความสามารถของตน

¹บุญชนะ อัครดากร, "บทบาทของการศึกษาในการพัฒนาเศรษฐกิจ",
วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 : ตุลาคม 2514, หน้า 4.

ข. ฝึกอบรมให้บุคคลเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ อันจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไขสิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้น เพื่อประโยชน์ส่วนตนและส่วนรวม

ค. ฝึกอบรมในด้านศีลธรรมจรรยา คือ อบรมให้รู้จักหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคม รู้จักอยู่รวมกันได้อย่างมีความสุข

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 ซึ่งเป็นผู้ที่ทรงนำประเทศไทยเข้าสู่การพัฒนาประเทศครั้งสำคัญในประวัติศาสตร์ชาติไทย ก็ได้ทรงเห็นความสำคัญของการศึกษาในอันที่จะช่วยพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า พระองค์มีพระราชประสงค์ที่จะส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความสามารถเพื่อ เป็นกำลังของประเทศชาติโดยที่ให้มีโอกาสได้รับการศึกษาโดยทั่วถึงกัน ดังจะเห็นได้จากประกาศตั้งโรงเรียนชั้นมูลศึกษาในรัชสมัยของพระองค์ว่า

"พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระมหากรุณาโปรดเกล้าฯ ปรากฏ มีพระบรมราชประสงค์ที่จะให้เรียนวิชาหนังสือไทยและภาษาต่างประเทศซึ่งจะเป็นประโยชน์อันยิ่งใหญ่ เพื่อได้ประกอบกิจการเลี้ยงชีวิตได้โดยสะดวก ด้วยการศึกษาหนังสือนั้น ได้ความฉลาดมากยิ่งขึ้นกว่าไม่หนังสือ เพราะวิชาหนังสือเป็นที่ตั้งของวิทยาการทั้งปวง ผู้ที่จะศึกษาในกิจวิทยาใด ๆ เมื่อรู้หนังสืออยู่เป็นภาคพื้นก่อนแล้ว อาจจะทราบได้โดยตลอด และแม่นยำในวิทยานั้น ๆ ทุกประการ ทั้งจะได้ความฉลาดรอบรู้กิจการต่าง ๆ ทั้งที่ไกลและใกล้โดยชัดเจน เป็นความเจริญของประชาราษฎร์ด้วย"²

ดังนั้นในรัชสมัยของพระองค์จึงได้มีการพัฒนาด้านการศึกษาเป็นอย่างมาก มีการขยายโรงเรียนออกไปโดยมุ่งที่จะให้ประชาราษฎร์ได้รับการศึกษาโดยทั่วถึงกัน แม้ในสมัยปัจจุบันนี้ ประเทศไทยก็ยังคงมีนโยบายมุ่งพัฒนาการศึกษาให้เจริญก้าวหน้า เพื่อให้

²คณะกรรมการจัดงานฉลองเดิถึงฉว้ลยราชสมบตี ครบ 100 ปี ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว 1 ตุลาคม 2511, การจัดการศึกษาในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา พระสุเมรุ, 2511), หน้า 29.

ประชาชนได้รับการศึกษาที่ดีจะทำให้มีความรู้ความสามารถและทัศนคติที่สอดคล้องกับนโยบายของการพัฒนาประเทศโดยมุ่งหวังว่าประชาชนที่ได้รับการศึกษาที่ตามแนวทางที่รัฐกำหนดไว้ จะเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศตามแนวทางที่ต้องการได้

การพัฒนาการศึกษานั้น หากพิจารณาให้ดีแล้วจะเห็นว่าความหมายอันแท้จริงก็คือ การพัฒนาองค์ประกอบต่าง ๆ ของการศึกษาซึ่งมีอยู่หลายประการด้วยกัน และจะเห็นว่า องค์ประกอบที่สำคัญที่เห็นชัดเจนของการศึกษาก็คือครู พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5³ โค้ทรงมีพระราชดำริว่า "การศึกษาในปัจจุบันนี้และในอนาคตก็ต้องครูเป็นที่ตั้ง ครูดีแล้วก็ให้การศึกษาลงเรียนดี" สายหยุด จำปาทอง⁴ กล่าวว่า "ในสายตาของนักการศึกษา ครูเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด และในประเทศที่กำลังพัฒนา ปัญหาที่สำคัญที่สุดในการขยายการศึกษา คือ การขาดครู" ดังนั้น การฝึกหัดครูจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาการศึกษา การผลิตครูดีเป็นหัวใจของการฝึกหัดครู และเป็นรากฐานสำคัญของความก้าวหน้าทางการศึกษา⁵

ในระบบการจัดการศึกษาของประเทศไทยในปัจจุบัน การผลิตครูส่วนใหญ่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ภายใต้การควบคุมของสภากาการฝึกหัดครู กรมการฝึกหัดครูมีวิทยาลัยครูในสังกัดจำนวน 36 แห่ง ซึ่งจัดการฝึกหัดครูโดยมีความมุ่งหมายที่จะผลิตครูที่มีความรู้ความสามารถ มีความรับผิดชอบในหน้าที่ มี

³ อารี สิ้นหลวี, "การฝึกหัดครู อดีต ปัจจุบัน อนาคต", ศูนย์ศึกษา ปีที่ 19, ฉบับที่ 3 : มกราคม - มีนาคม 2516, หน้า 27.

⁴ สายหยุด จำปาทอง, "ขอตั้งเกณฑ์เกี่ยวกับการศึกษาของประเทศที่กำลังพัฒนา", วิทยาจารย์ ฉบับที่ 1 (มกราคม 2507), หน้า 32.

⁵ ละเมียด ลิ้มอักษร, "การฝึกสอน", ศูนย์ศึกษา ปีที่ 4, ฉบับที่ 5 : มิถุนายน 2501, หน้า 12.

ความรัก ความศรัทธา และมีวิญญูญาณของความเป็นครู มีคุณธรรม จริยธรรมเป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไป ให้เป็นผู้ใฝ่หาความรู้ อยู่เป็นนิจ รู้จักสร้างสรรค์และตระหนักในปัญหาของสังคม และเข้าใจการปฏิบัติและมีทัศนคติที่ถูกต้องเหมาะสมเกี่ยวกับบ้านเมือง การปกครอง ตลอดจนการดำรงชีวิตในระบบประชาธิปไตย นอกจากนี้ยังมุ่งให้เป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะและทัศนคติที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาท้องถิ่น และสอดคล้องกับการพัฒนาทาง เศรษฐกิจและสังคมของประเทศอีกด้วย⁶

เนื่องจากว่าวิชาชีพครูจัดว่าเป็นวิชาชีพชั้นสูง บุคคลที่จะมาเป็นครูอาชีพจึงจำเป็นต้องมีความรู้ ความสามารถ และทักษะซึ่งจะต้องได้รับการฝึกฝนมาโดยเฉพาะ ดังนั้น การที่จะฝึกหัดครูให้บรรลุตามความมุ่งหมายที่ตกลงมาแล้วข้างต้นนั้น จำเป็นต้องมีการฝึกฝนอย่างจริงจัง การเรียนวิชาชีพครูในภาคทฤษฎีเพียงอย่างเดียวย่อมจะไม่เป็นการเพียงพอที่จะออกไปประกอบอาชีพซึ่งจัดเป็นอาชีพชั้นสูงได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการฝึกภาคปฏิบัติ ภาคปฏิบัติของการเรียนวิชาชีพครูก็คือ การฝึกสอนโดยกำหนดให้นักศึกษาคู่ออกทำการฝึกสอนในโรงเรียนฝึกสอนเป็นระยะเวลาประมาณ 12 สัปดาห์ การฝึกสอนเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการฝึกหัดครู การฝึกสอนเกิดจากแนวคิดที่จะให้ทฤษฎีในทางวิชาชีพครูลงไปสู่การปฏิบัติ และช่วยให้นักศึกษาฝึกสอนได้พัฒนาทักษะต่าง ๆ จากทฤษฎีนั้น ๆ ด้วย⁷ ทองเวียน อมรัชกุล⁸ กล่าวว่า "การฝึกสอนเป็นอาวุธลับสำคัญที่สามารถฝึกฝนความเป็นครูให้ได้ถึงขนาด เป็นหัวใจของวิศวกรในการสร้างความ เป็นครูในอุดมคติ" การฝึกสอนไม่เพียงแต่อำนวยความสะดวกโดยตรงแก่นักศึกษาฝึกสอน แต่เพียงอย่างเดียว หากยังเป็นสิ่งที่วัดคุณภาพของโครงการฝึกหัดครูอีกด้วย การฝึกสอน

⁶กรมการฝึกหัดครู, หลักสูตรการฝึกหัดครู สภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2519 (พระนคร : โรงพิมพ์ตำรวจ ถนนเศรษฐศิริ, 2520), หน้า 2.

⁷Harold P. Adams, Frank J. Dickey, Basic Principles of Student Teaching American Book Company, 1956, p. 5.

⁸ทองเวียน อมรัชกุล, เอกสารประกอบการสัมมนาการฝึกสอน วิทยาลัยวิชา การศึกษาศาสนาโลก ปีการศึกษา 2514 (ไม่ปรากฏสถานที่พิมพ์), 2514) หน้า 38-40.

เป็นการประเมินผลรวมยอดทั้งหมดของการฝึกหัดครู⁹

สถาบันฝึกหัดครูในสังกัดกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการฝึกสอนในการฝึกฝนผู้ที่จะเป็นครูในอนาคต จึงได้กำหนดความมุ่งหมายของการฝึกสอนของนักศึกษาครูไว้ดังนี้¹⁰

1. เพื่อให้ นัก เรียน ฝึก สอน ได้ มี โอกาส ทดลอง หลัก การ และ วิธี สอน ต่าง ๆ ที่ ได้ เรียน รู้ จาก สถาน ศึกษา และ จาก คำ รา วิ ชา การ ศึกษา
2. เพื่อให้ นัก เรียน ฝึก สอน มี ทักษะ ใน การ สอน
3. เพื่อให้ นัก เรียน ฝึก สอน มี ความ สามารถ ใน การ ศึกษา เกี่ยวกับ ชร ม ชาติ ความ เจริญ เติบ โต ตลอดจน การ เรียน รู้ ของ เด็ก อัน จะ ช่วย ให้ การ เป็น ครู เป็น ไป ด้วย ดี
4. เพื่อให้ นัก เรียน ฝึก สอน มี ความ สามารถ ทำ งาน รวม กับ ผู้ อื่น ซึ่ง ได้ แก่ ครู ผู้ รวม งาน ตลอดจน เด็ก ใน ชั้น เรียน
5. เพื่อให้ โอกาส นัก เรียน ฝึก สอน ได้ เห็น ความ สามารถ และ จุด อ่อน ของ ตน ทั้ง ใน การ สอน และ การ อยู่ รวม กับ เด็ก เพื่อ ประ โยชน์ ใน การ ส่ง เสริม แก่ ไข และ ปรับ ปรุง อัน จะ เป็น ผล ดี ยิ่ง สำหรั บ การ เตรี ยม เพื่อ ความ เจริญ ใน อาชีพ ครู ใน เวลา ต่อ ไป
6. เพื่อให้ นัก เรียน ฝึก สอน เข้า ใจ หน้าที่ ของ ครู ที่มี ต่อ สังคม
7. เพื่อให้ นัก เรียน ฝึก สอน เกิด ความ มั่น ใจ ใน อาชีพ ครู

อย่างไรก็ตาม การที่จะทำให้ความมุ่งหมายของการฝึกสอนดังกล่าวบรรลุผลสำเร็จได้นั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบสำคัญหลายประการ เพราะการฝึกสอนโดยแท้ที่จริงแล้ว เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือเป็นอย่างดีจากหลายฝ่าย จึงจะประสบผลสำเร็จดังได้ละเมียด ลิมอักษร¹¹ กล่าวว่า "การฝึกสอนจะทำเร็ว เป็นผลดีได้เพียงโดยอ้อมขึ้นอยู่กับครูผู้เฝ้าการสอนของโรงเรียนฝึกหัดครู และโรงเรียนฝึกสอน ตัวนัก เรียนฝึกสอนเอง

¹⁰ วิทยาลัยครูนครสวรรค์, คู่มือการฝึกสอน (นครสวรรค์ : แสงศิลป์การพิมพ์, 2510), หน้า 7.

¹¹ ละเมียด ลิมอักษร, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

ตลอดจนวิธีการที่โรงเรียนฝึกหัดครูและโรงเรียนฝึกสอนจัดขึ้นสำหรับนักเรียนฝึกสอน" ดังนั้น การฝึกสอนจะบรรลุจุดมุ่งหมายใดก็ต่อจากอาศัยการประสานงานที่ดี เพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ใ้ใครร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดในการดำเนินงาน ในสภาพของการฝึกสอนในวิทยาลัยครูในปัจจุบัน ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานนี้ ได้แก่ อาจารย์นิเทศก์ นอกจากหน้าที่หลักอันสำคัญ คือการนิเทศการสอนนักศึกษาฝึกสอนแล้ว อาจารย์นิเทศก์ยังทำหน้าที่ประสานงานระหว่างวิทยาลัยครูกับโรงเรียนฝึกสอน ประสานงานระหว่างนักศึกษาฝึกสอนกับครูใหญ่ ครูพี่เลี้ยง และคองทำงานร่วมกับบุคคลหลาย ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการฝึกสอน อาจารย์นิเทศก์เป็นบุคคลที่มีความสำคัญยิ่งในอันที่จะทำให้การฝึกสอนบรรลุจุดมุ่งหมาย เปรียบเสมือนกุญแจดอกสำคัญสำหรับไขเขาไปสู่ความสำเร็จของการฝึกสอน จึงทำให้เกิดปัญหาวิจัยขึ้นมาว่า เมื่ออาจารย์นิเทศก์ เป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อการฝึกสอน เช่นนี้แล้ว แท้จริงอาจารย์นิเทศก์ ควรจะเป็นผู้มีบทบาทอย่างไรในอันที่จะช่วยให้การฝึกสอนประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายที่ใ้ค่างวางไว้ ซึ่งผลของการวิจัยก็อาจจะ เป็นแนวทางในการปรับปรุงการฝึกสอนของวิทยาลัยครูให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์นิเทศก์ในโครงการฝึกสอนของวิทยาลัยครู
2. เพื่อศึกษาโครงสร้างและการดำเนินการจัดการนิเทศการสอนในวิทยาลัยครู
3. เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่ช่วยในการนิเทศการสอนในวิทยาลัยครู

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยในครั้งนี้ใช้วิธีรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารวิทยาลัยครู อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาฝึกสอนของวิทยาลัยครูในภาคเหนือซึ่งได้แก่ วิทยาลัยครูเชียงใหม่ วิทยาลัย

ครูดำปาง วิทยาลัยครูอุตรดิตถ์ วิทยาลัยครูเชียงใหม่ วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม จังหวัด
พิษณุโลก ส่วนวิทยาลัยครูกำแพงเพชร ซึ่งเป็นวิทยาลัยครูที่เปิดใหม่ในปีการศึกษา 2519
ยังไม่มี การฝึกสอน จึงไม่สามารถรวบรวมข้อมูลได้

2. การวิจัยครั้งนี้จะทำการวิจัยเกี่ยวกับความคาดหวังของประชากรในเรื่องต่อไปนี้

- ก. คุณลักษณะของอาจารย์นิเทศก์
- ข. หน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์นิเทศก์
- ค. โครงสร้างและการดำเนินการจัดการนิเทศการฝึกสอน
- ง. องค์ประกอบที่ช่วยในการนิเทศการฝึกสอน

ขอตกลงเบื้องต้น

ในการวิจัยครั้งนี้ถือว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามตอบตามความคิดเห็นของตนอย่างแท้จริง
2. ความแตกต่างในสถานภาพส่วนตัวของประชากรแต่ละกลุ่ม ไม่มีผลต่อความ
แตกต่างในความคิดเห็นของประชากรในกลุ่มนั้น
3. การสังกัดอยู่ในวิทยาลัยครูต่างกันไม่มีผลต่อความแตกต่างของความคิดเห็น
ของประชากรทั้ง 3 กลุ่ม
4. คำตอบของประชากรเป็นความคิดเห็นเชิงคาดหวังที่ใช้ได้ในระยะยาว สามารถ
นำผลที่ได้ในการวิจัยไปเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงการฝึกสอนในระยะต่อ ๆ ไปได้

คำนิยามหรือคำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

วิทยาลัยครู หมายถึง สถาบันฝึกหัดครูในสังกัดกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ
ผู้บริหารวิทยาลัยครู หมายถึง อธิการหรือผู้อำนวยการวิทยาลัยครู รองอธิการ
หรือรองผู้อำนวยการ หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนกฝึกสอน และหัวหน้าภาควิชา

แผนกฝึกสอน หมายถึง หน่วยงานในวิทยาลัยครูที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการจัดและดำเนินการฝึกสอน

การนิเทศการฝึกสอน หมายถึง การปฏิบัติการในการให้คำแนะนำช่วยเหลือ เป็นที่ปรึกษา ใ้ขอเสนอแนะแก่นักศึกษาขณะทำการฝึกสอน

อาจารย์นิเทศก์ หมายถึง อาจารย์ที่ได้รับการแต่งตั้งจากวิทยาลัยครู ให้มีหน้าที่นิเทศการฝึกสอน

อาจารย์นิเทศก์เต็มเวลา หมายถึง อาจารย์นิเทศก์ที่ทำกรนิเทศการฝึกสอนแต่เพียงอย่างเดียว ไม่มีชั่วโมงสอนในวิทยาลัยครู

อาจารย์นิเทศก์บางเวลา หมายถึง อาจารย์นิเทศก์ที่ออกทำการนิเทศการฝึกสอน และมีชั่วโมงสอนในวิทยาลัยครูควบ

บทบาทของอาจารย์นิเทศก์ หมายถึง หน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์นิเทศก์ในความคาดหวังของกรมประชากรในการวิจัยนี้

นักศึกษาฝึกสอน หมายถึง นักศึกษาระดับวิทยาลัยครูส่งออกไปทำการฝึกสอน

หน่วยฝึกสอน หมายถึง โรงเรียนที่วิทยาลัยครูส่งนักศึกษาออกไปทำการฝึกสอน

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยในครั้งนี้มีดังนี้คือ

1. ช่วยให้เกิดความเข้าใจในหน้าที่ความรับผิดชอบของอาจารย์นิเทศก์ในวิทยาลัยครู
2. เพื่อเป็นแนวทางในวิทยาลัยครูในการคัดเลือกผู้ที่จะมาทำหน้าที่เป็นอาจารย์นิเทศก์
3. ช่วยให้ทราบถึงองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้การนิเทศการฝึกสอนได้ผลดี
4. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการนิเทศการฝึกสอนของวิทยาลัยครูให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้เริ่มดำเนินงานโดยศึกษาจากหนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการฝึกสอน นอกจากนี้ยังได้ทำการสัมภาษณ์ท่านครูและมีประสบการณ์ในด้านการฝึกสอน เพื่อหาความรู้และความคิดเห็นเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสำรวจที่จะใช้ในการวิจัย

ลักษณะของแบบสำรวจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบสำรวจความคาดหวัง เกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ทำการฝึกสอนในวิทยาลัยครู ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบ (check - list) และแบบเกณฑ์ประเมินค่า (rating - scale)

เมื่อได้สร้างแบบสอบถามขึ้นแล้ว ได้นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการฝึกสอนพิจารณาหาข้อบกพร่องและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไข เมื่อได้ทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ก็ได้นำไปทดลองใช้กับบุคลากรของวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร และวิทยาลัยครูในส่วนภูมิภาค บริเวณใกล้เคียงกรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้น 5 แห่ง เพื่อศึกษาความถูกต้องแบบสอบถามจะประสบปัญหาในการตอบอย่างไรบ้าง แล้วจึงนำแบบสอบถามมาทำการคัดเลือกและปรับปรุงใหม่บางข้อ ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จากนั้นได้นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้วไปส่งไปส่งไปบุคลากรในวิทยาลัยครูในภาคเหนือ จำนวน 5 แห่ง เป็นผู้ตอบ หลังจากนั้น 2 สัปดาห์ก็เริ่มเก็บแบบสำรวจคืน แล้วนำมาแจกแจงหาค่าความถี่ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติคือ หาค่าร้อยละ หาค่ามัถิมเลขคณิต (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard diviation) และค่า σ หลังจากนั้นก็นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาตีความเสนอผลการค้นคว้าวิจัยเป็นการวางประกอบความเรียง สรุปผลการวิจัย อภิปรายและให้ข้อเสนอแนะ

ลำดับชั้นของการเสนอข้อมูล

การเสนอข้อมูลของการวิจัยในครั้งนี้ จะได้ทำการเสนอเป็นบทความ ๆ รวม 5 บทความด้วยกัน คือ

- บทที่ 1 กล่าวถึงความเป็นมาและปัญหาที่ก่อให้เกิดการวิจัยนี้
- บทที่ 2 จะกล่าวถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้
- บทที่ 3 จะกล่าวถึงวิธีดำเนินการวิจัยโดยละเอียด
- บทที่ 4 จะเขียนการเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลและผลของการวิเคราะห์ข้อมูล
- บทที่ 5 จะเป็นบทที่สรุปผลการวิจัย อภิปรายและการให้ข้อเสนอแนะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย